

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXIII

Paříž
říjen - listopad 1992

Číslo 5

REVOLUCE JE BUĎ MRAVNÍ NEBO VŮBEC ŽÁDNA.

řekl klasik. Tento aspekt byl sice přítomen v duchaplných projevech prezidenta, ale společnost je jím zasažena minimálně. Naše "revoluce" přeskočila zákonitou fází všech revolucí, etapu "jakobínskou". Na jedné straně je to dobře, protože v této fázi se obvykle páchá nejvíc křivd. Na druhé straně destrukce struktur starého režimu byla zanedbána a vyvolává u mnoha lidí nedůvěru k nové demokracii. * "Odkomunističtění" je složitý proces, neboť je třeba rozpoznávat a překonávat všechny druhy obelhávání sebe i druhých, myšlení ve frázích, nezodpovědnost a pod. "Detotalizaci" společnosti tedy samotné lustrace nevyřeší, přesto se zdá, že tento krok nelze obejít. To, co nabídl lustrační zákon, bylo vlastně velmi gentlemanské řešení : ani stopa po bolševické mstivosti, která existenčně ničila - celoživotně a bez odvolání - celé rodiny i s dětmi. Lustrace žádají dočasný odchod z určitých funkcí - nikdo nemá právo k tomu přidat víc, třeba poškozování lidské důstojnosti a cti dotyčných a jejich rodin. Za pět let, po nichž se "pozitivně lustrovaný" vrátí do veřejného života, ho právě to, že poznal, co je vina, pokání a odpuštění, může učinit kvalitním člověkem. Je třeba odsoudit a pojmenovat vinu, ale je třeba s láskou pozdvihnout viníka, který se vrací na cestu pravdy. Pokání není "soudružská sebekritika" ; je to nové zrození, dlouhý a často bolestný proces. * Užívali tzv. "křesťanský poslanec" proti lustracím novozákonní zásadu "milovat nepřátele", je to zneužívání Písma. Odpustit lze jen tomu, kdo o odpuštění stojí - kdo zakrývá vinu a bere pokrytecky na sebe masku spravedlivce, připravuje se o odpuštění lidské i Boží. * Naše církve je často nešikovná a tak se jí dostává ze strany novinářů podpásových ran, které pak katolickou mentalitu ženou do zahořkle obranné a ubližené pozice. Ale církve, ať je sebesolidnější, je v pluralitní společnosti vždy oblíbeným fackovacím panákem médií. To má své příčiny - církve provokuje nejen svými skutečnými chybami, ale i vlastním jádrem svého poslání. Jím totiž ukazuje za horizont běžných hodnot a zpochybňuje víru

Plavě růže. Rozšířeně v kultuře.

Růža herbáče

z roku 1596

moderního člověka, že majetek, požitky, kariéra atd., je tím nejvíce důležitým. * Svobodná společnost nepotřebuje a nesnáší žádnou "státní ideologii". Kdyby nějaký politický klerikál chtěl naši společnost naordinovat katolicismus jako státní ideologii, ujišťuji vás, že bych se jako katolický kněz stal prvním vášnivým disidentem - a to jak z lásky ke svobodě, tak z lásky ke Kristu a katolické církvi. Dědictví Josefa Zvěřiny, Antonína Mandla, Oty Mádra a mnoha dalších nesmí být zmařeno. Křesťanská víra může významně inspirovat život společnosti, je však možná jen jako svobodný, nevy nucený akt.

Tomáš Halík.

NEPŘEHLEDNĚTE ! NEPŘEHLEDNĚTE ! NEPŘEHLEDNĚTE !

V SOBOTU 5. PROSINCE 1992 VE ČTVRT NA ŠEST VEČER (17 h 15)
BUDE PRO NÁS SLOUŽENA OTCEM KOLÁŘEM V KAPLI DOMU CENTRE
SEVRES - 35, rue de Sèvres, 5.patro, 75006 Paris, métro Sèvres-Babylone
ČESKÁ MŠE SV.

Po mši sv. společné setkání v sále č. 5 (přizemí domu) a beseda o sou-
časné politické situaci v ČSFR s Pavlem TIGRIDEM.
INFORMUJTE SVĚ ZNÁMÉ A PŘIJĎTE VŠICHNI !

● U nás v Kocourkově ● ● ●

docházelo při propouštění býv. příslušníků StB z federálního ministerstva vnitra k formálním omylům, za které ministerstvo letos zaplatí 30 miliónů korun, neboť každému z estébáků, jemuž byla dána právně vadná výpověď, bude vyplaceno minimálně sto tisíc korun. Všechno začalo již za ministra Richarda Sachra (právníka !), jenž dal výpověď několika stovkám zaměstnanců, aniž by pro ni měl právní podklady a tak ministr Ján Langoš musel tyto lidi opět přijmout, aby byli propuštěni až po reorganizaci schválené federální vládou. Další omyly jsou spojeny se zrušením Úřadu na ochranu ústavy a demokracie (ÚOÚD) a jeho přeměnou na Federální informační službu (FIS) : všichni zaměstnanci ÚOÚD - kromě estébáků - byli převedeni do nové FIS, zbytku, tj. příslušníkům býv. StB, však výpovědi podány nebyly. Zůstali tedy zaměstnanci FMV a ze sporu mezi tímto ministerstvem a FIS, komu vlastně tito zaměstnanci patří, náležitě vytěžili, neboť soudy rozhodly v jejich prospěch. Mají tedy nárok na úhradu ušlé mzdy a na odchodné (plat ve výši 6 měsíců), nechávají si však proplácet i dovolenou a ošatné. Ministerstvo, které nemá peníze ani na nejzákladnější požadavky výkonných policejních útvarů, tak platí ty, které nepotřebuje.

Respekt 8 - 14. 6. 1992.

Zajímavosti z domova i ze světa

■ Míra nezaměstnanosti v ČR je tč. nejnižší v Evropě.

■ Na Barrandově je připraven k natáčení celovečerní filmový příběh Rychlých Šípů *Záhada hlavolamu* podle románu Jaroslava Foglara. Spisovatel J. Foglar se v tomto roce dožil osmdesátipěti let.

■ Polská policie zadržela ve Štětíně zásilku náhradních dílů k tankům, která šla z ČSFR do Sýrie pod falešným označením "náklad automobilových součástek".

■ Nekontrolovatelná migrace ze Slovenska do Čech již existuje. Podle odhadu ROI se do Ostravy za poslední dva roky přistěhovalo 25.000 Romů dnes jich tu žije celkem 40.000 a na jejich konto připadá 60 - 70 procent trestných činů ve městě. Protože zvládnutí proudu romských přistěhovalců je nad možnosti města, pořádá Rada města Ostravy anketu, v níž mají občané odpovědět na otázku: Co dělat s Romy?

■ Lybie s definitivní platností oznámila, že nezaplatí za dodávku 1.200 nákladních aut, které do Tripolisu přes varování expertů vyvezla minulý rok Tatra Kopřivnice.

■ Před časem předložila Generální prokuratura ČSFR poslancům FS zprávu *O trestné činnosti příslušníků Stb a 5. odd. hlavního štábu MNO v 50. letech*, v jejímž závěru se praví: "Promlčení trestního stíhání je oddůvodňováno jednak zánikem zájmu na trestním stíhání uplynutím doby, protože vymizel dojem trestním činem vyvolaný, dále i tím, že uplynutím dlouhé doby se změnila osoba pachatele, neboť tento trpěl strachem a výčitkami do té míry, že již není třeba na něho trestem působit, proto nelze již splnit účel trestu."

Rada Obce spisovatelů a Výbor českého PEN-klubu chtějí podpořit všechny, kdo byli vězněni a týráni v 50. letech, a dožadují se jejich důstojné rehabilitace a potrestání zločinů na nich spáchaných. Vyzývají proto zákonodárce, aby vzali v úvahu znění § 67 odst. 2 tr. zákona: "Do promlčecí doby se nezapočítává doba, po kterou nebylo možno pachatele postavit před soud pro zákonnou překážku ...", neboť v inkriminované době nešlo ani tak o nějakou zákonnou překážku, jako spíše o naprostou nezákonnost. Neexistuje morálka bez paměti; liknavý přístup k nápravě, zastávaný současným právem, je trestuhodný, praví se v závěru výzvy.

■ Paní Zdena Salivarová - Škvorecká, spisovatelka a zakladatelka nakladatelství *Sixty - Eight Publishers* v Torontu, založila *VONO - Výbor na obranu nespravedlivě osouzených*, jehož úkolem má být očista všech občanů v ČSFR i v exilu kteří jsou na Seznamu agentů StB, ale mají čisté svědomí.

■ Po čtyřleté rekonstrukci byla otevřena Františkánská zahrada v centru Prahy; park má zachovanou klášterní kompozici, nechybí ani záhonky pro pěstování koření.

■ Ve svém dramatickém pásmu *La nuit de Jeanne* se s úspěchem představila 2. října t.r. pařížskému obecnstvu česká herečka *Marie Pištěková*. V sobotu 14. listopadu 1992 končí své francouzské turné posledním představením v kostele sv. Ludvíka ve Versailles. (Ve 20 h 45).

■ Pouť na Moravu uspořádala komunita francouzských věřících z Versailles ve dnech 11. až 18. října 1992. Kromě prohlídky významných míst (Neratov, Rajhrad, Brno, Velehrad, Ostrava, Hukvaldy, Hostýn, Sv. Kopeček, Olomouc), bylo v programu i setkání s novým olomouckým arcibiskupem, metropolitou moravským, Otcem *Graubnerem*.

■ Na věčnost nás předešel náš krajan z Paříže, *Dr. Jaroslav Trnka*. Zemřel náhle v neděli 11. října t.r. Milovník Paříže a francouzské kultury, patřil v letech sedmdesátých k oporám České katolické misie. Svými články v *Oběžníku* i procházkami městem seznamoval nás s historií i se vzájemnými kulturními česko-francouzskými vztahy.

Zaznamenali jsme pro rozumné čtenáře: seznamujeme je s fakty a názory a ponecháváme jim volnost, aby si utvořili vlastní úsudek.

● ... V budoucím česko - slovenském soužití už vůbec nejde o to *jak*, ale *proč*. Vzhledem k nepřekonatelné rozdílnosti dvou civilizací, které si občané obou republik svobodně zvolili ve volbách, důvody mluvící pro společnou existenci zanikly. Vymýšlet si organizační novotvary jenom pro strach politiků z bumerangu vlastních kampaní je nebezpečná práce. Jejím výsledkem může být pouze jediné - velký skok na Balkán se vším, co k tomu pojmu dnes patří.

Ivan Lamper.

● ... V televizním dokumentu šlo o lidi "roduverné" (...) s mentalitou, která vytváří myšlenkové podhoubí každého totalitarismu : důsledné rozlišování na "my" a "oni" (v tomto případě Češi); permanentní pocit ublíženosti a křivdy, kterou na nás páchají ; nutková potřeba nepřítele a hrozícího nebezpečí ; uctívání místních svatých. (...) Dohromady směs bigotního katolicismu, vypjatého nacionalismu a upřímného komunismu, kořeněná lidovou bezprostředností. (...) Víme na čem jsme, když matka prvního muže na Slovensku jasně a bez rozpaků řekla, že "za komunistů bylo dobře" a jiná dobrá žena bezelstně vyznala, že "za Hitlera bylo dobře". (...) Obojí o něčem svědčí. A je dobré toto vědět o matkách, abychom lépe pochopili jejich syny, když tentýž večer v předsednictvu SNR vstanou jako jeden premiér a začnou kolektivně tleskat sami sobě v rytmu připomínajícím AŤ ŽIJE KŤCI Bylo dojemné sledovat ty psovsky oddané oči šilhající po premiérovi, zda už povstal, zda ještě tleská ... nebo už přestal?

Vladimír Just.

● ... Lidi, před kterými bych musel mít tak velkou úctu, že bych se jim nemohl vyrovnat, neznám.

V. Mečiar .

● ... V protipólu k nám stojí levice, která však není ekvivalentem levice v demokratických státech, neboť tam může být levice tvůrčí svým politickým dialogem a tlakem ; naše levice je pozůstatkem nedávno minulých totalitních let. Této levici bylo nenastolením spravedlnosti, nepotrestáním zločinů, vlastizrady a velezrady, umožněno plynulé splynutí s jejími oběťmi i nekontrolovaný přechod do politických, ekonomických a státních pozic. Následky jsou evidentní : cílem je rozklad a rozpad, nejistota a neklid, vyvolávání nedůvěry a zloby, v konečné fázi pak pokračování v socializaci, tj. uchopení moci nad společností a nad osobností jedince.

Ing. Jaroslav Cuhra, poslanec FS KDU - ČSL

Četli jsme knihu

Ferdinand Peroutka, BUDOVNÍ STÁTU Díl I. (1918 - 1919)

Vydalo nakl. Lidové noviny v Praze 1991

Ke konci 19. stol. bylo Slovensko ovládáno generací vůdců, která měla své středisko v Turčanském Sv. Martině a pokračovala v Štúrově rozlišování mezi národem českým a slovenským. V Havlíčkových spisech je nejedna polemika proti Štúrově odluce : neoslabujte tak sebe i nás! (...) Štúrova teorie dokazovala, že Slováci jsou nejpřímější potomci Praslovanů; Češi příliš podlehli německému vlivu. Martinští vůdci proto o bližší styky s Čechy nestáli. Zajisté měli tuto teorii ulehčenu tím, že maďarský režim Slováky a Čechy tak jako tak oddělil (...) Mezi Martinskými byl vůdcem spisovatel a žurnalista Svetozar Hurban Vajanský, syn J.M. Hurbana, druhá a spolupracovníka Štúra. O Češích mluvil i smýšlel nelaskavě. Prohlašoval, že je mu milejší, jde-li sto Slováků do škol maďarských než do čes-

kých, protože z Pešti se z nich aspoň deset vrátí, kdežto z Prahy žádný. Mladé Slováky varoval i před čtením českých knih; spásu Slovenska čekal od carského Ruska. Byl konzervativce východně slovanského ražení a to mu činilo západnické Čechy protivnými. (...) Jako ruští slavjanofilové, chtěl izolovat vesnici od městské kultury a zachovat její nezkažený život. Poněvadž žáci českých realistů ho neuctívali, lál realismu bohatýrsky a se starosvětskou výmluvností. Psal, že Maďaři jsou čestnější než realisté a prašivé ovce slovenské, čímž minil Hlasisty. (...) Tato stránka Vajanského ducha na Slovensku nevyhynula, naopak po několika letech samostatnosti značně ožila. Proti tomu, co autonomisti potom psali o Češích, byl Vajanský i se svými schopnostmi mohutného nadávání začátečníkem. V slovenském srdci je kout jakési vášnivě pýchy a nedůtklivosti jakou se vyznačují mladší bratři, i hrdého nerozumu. Všem pracovníkům pro československou jednotu bylo už dáno napít se z tohoto kalicha. (...) Vůdce realistů, Masaryk, měl martinšské stejně nerad jako oni jeho. Vzdálená kritika nebyla by Vajanského pohněvala tolik jako to, že Masaryk zve k sobě slovenskou mládež a "kazi" ji.

Směr hlasistický vznikl koncem let devadesátých mezi slovenskými studenty v Praze. Inspirátorem byl Masaryk. Navrhl jim vydávat kritický měsíčník, který by do spící země vnesl vzruch. Vyslovil se proti povrchní svornosti a řekl: "Zkusme pracovat při nesvornosti". Šrobár se přiznal, že zpočátku Masarykovi rozuměli málo, neboť po způsobu otců blouznili o Rusku. Měsíčník "Hlas" začal vycházet r. 1898. Jeho nejaktuálnějším politickým programem bylo pohnout slovenské vůdce aby se vzdali své pasivity. Sami šli příkladem: pořádali schůze, vydávali brožury, zakládali spolky. Živým a praktickým zájmem o hospodářské otázky odlišovali se od Martinšských, kteří byli spíše jen estéty a na chudobě cenili její malebnost. Hlasisti také podřývali víru v Rusko, v Martině platicí za dogma a docházeli k závěru, že carský systém by Slovensko porobil a zničil. Tím vším odporovali domácímu romantismu slovenskému, což Martinští prohlašovali za zradu.

Napětí a rozdíly mezi Hlasisty a Martinšskými vřely pod povrchem i když ke konci války šlo o to, aby se také Slováci vyslovili pro sebeurčení a jednotu s Čechy. Hlasisti byli těmi, kdo naléhali, Martinští těmi, kdo otáleli. Abychom mohli porozumět budoucím událostem, musíme se vmyslet do duší nepřátel Hlasistů: shledali přece, že byli odstaveni a že se jim dostává nejvýše míst druhého řádu. Odpovídalo by lidské povaze, aby se s tím spokojili? Ovšem, že se nespokojí! Bývalé nepřátelství znovu ožije, všechen hlučný život se soustředí u opozice. Bude se tak dít zcela bez viny Hlasistů? Ti se po převratu stali příliš brzy generací, jež odpočívá na starých vavřínech, nepřidávajíc k nim nových.

Hezkyčesky Od Podlahy

... se starší osoby podivují nad skloňováním zájmena on a ono, které nacházejí v dnešních textech. Např. že se ve 4. pádě středního rodu užívá tvarů ho nebo jej místo tvaru je, jak se tomu učili ve škole. Nebo, že se použije (domněle) nesprávný tvar 2. pádu: od něj, do něj; za chybu je považována i forma jej ve větě: Uděláme si na to čas jindy, dnes jej tolik nemáme - ve škole se přece žádal v tomto případě tvar ho.

Milan Jelínek v LN k tomu poznamenává, že o spisovně normě nerozhoduje stav jazyka ve starších obdobích jeho vývoje, nýbrž dnešní úzus vzdě-

laných lidí. (Z čehož vyplývá, že když si my, nevzdělání, zapamatujeme něco ze školy, není nám to stejně nic platné). Kromě toho je v dnešní spisovné češtině povolena maximální variantnost tvarů, takže se ten, kdo se řídí jazykovým cítem, nemůže dopustit tvaroslovné chyby.

Osobní zájmeno on, ona, ono se skloňuje podle zájmena náš :

Jednotné číslo

	1. p.	2. p.	3. p.	4. p.	6. p.	7. p.
Mužský rod	on	jeho, ho, (jej)	jemu, mu	jeho, ho, jej (živ.) ho, jej (neživ.)	(o) něm	jím
Ženský rod	ona	jí	jí	jí	ní	jí
Střední rod	ono	jeho, ho (jej)	jemu, mu	ho, je, jej	něm	jím

Množné číslo

Mužský rod	oni (živ.) ony(neživ.)	jích jejich	jím	je	(o) nich	jimi
Ženský rod	ony					
Střední rod	ona					

V mužském rodě soutěží ve 4. pádě tvary ho a jej bez rozdílu životnosti a neživotnosti, v Pravidlech českého pravopisu se pouze upozorňuje na to, že delší tvar jeho se užívá při zdůraznění muž podst. jmen životných : Je-ho znám ; Jeho jsem si předvolal, ne toho druhého. Neživotné jméno zdůrazňuje zájmeným prostředkem jej : všechno jsem dostal, ale jej (=balík) jsem nedostal. Akademická Mluvnice češtiny připouští i životné jej : přišlo jich mnoho, jej však nikdo nečekal.

Střední rod má ve 4. pádě tvary ho, je, jej (myji okno : ho, je, jej). Při zdůraznění však nelze uplatnit mužský tvar jeho, nýbrž jen je nebo jej : druhé přikázání je důležité, právě je, (jej) musíš dodržovat.

Tvar jich v 2. p. mn. č. se klade při slovese jako předmět : nedbal jich ; nebo při jméně v platnosti genitivu množství : mnoho jich nepřišlo. Tvaru jejich se užívá při jméně v úkonu genitivu celkového : jejich střechy (domů), jejich věže (kostelů).

Tvary závislé na předložkách mají ň- místo j- : do něho, u ní, k němu atd ; tvar něho i něj s 2. pádem je správný : do něho, do něj.

Ve 2. pádě mužského a středního rodu se nacházejí tvary jeho, ho a jej. Pravidla českého pravopisu sice připouštějí jen první dva tvary, ale třetímu jej přisuzuje spisovnou povahu opět akademická Mluvnice. Běžněji se ovšem vyskytuje tvar ho : bojí se ho, tvar jeho jen při důraze : jeho to nezajímá. Jen v některých oblastech Moravy je jej dosti časté (straní se jej), což vzbuzuje podezření, že akademická Mluvnice je patrně dílo Moravanů, kteří nadržují moravským nářečím a nehodlají respektovat Pravidla českého pravopisu. Je docela možné, že snaha Moravy o větší vliv na vývoj češtiny vyústí nakonec v úplnou katastrofu, až totiž rodili čeští jonáci budou přinuceni vyslovovat "mjesíc" a "nashledanou", místo jediné správné českého - jak každý ví - "mňesíc" a "naschledanou". Tak naschle l

Oznámení

Paní O. Havlová se nestala "členem" České katolické misie v Paříži ani předplatitelem Oběžníku, jak se domnívali někteří naši čtenáři, když si v minulém čísle v rubrice "DOPISY" přečetli poděkování paní I. Taťounové, osobní sekretářky paní Havlové, za zaslání dvě čísla Oběžníku. Tato čísla jsme jí zaslali pouze pro informaci a k posouzení rozhovoru, který nám v lednu t.r. poskytla. Domníváme se, že jsme jednali správně a že se to tak má dělat.

Redakce Oběžníku.

Dopisy

... Drazí přátelé, moc lituji, že jsme se neviděli, mohli jste u mne zůstat pár dnů. (...) Teď jsme ukončili vnější nátěr kostela a tak září do okolí, na řadu přijdou dvojitá okna. Jako kdysi jsme slavili Boží tělo : s hudbou a polní mši svatou, osmnáct dětí jsem oblékl do alb jako ve Francii při prvním svatém přijímání. (...) Na Velehradě jsem potkal mnoho přátel z exilu. Viděli zbídačenou zemi, která se ve své bídě ještě hádá a republika, pro kterou jsme doma i v zahraničí bojovali, se rozpadá. (...) Udržujte českou farnost v Paříži dál, srdečně všechny zdravím a někdy na shledanou !

V jednotě modliteb vás

P. A. Bernáček

... Když v r. 1948 převzali komunisté moc, byli jsme prohlášeni za potencionální nepřátele, zbaveni majetku, zaměstnání, vyřazeni ze společnosti, přestali jsme být plnoprávními občany. Bylo nás opravdu hodně - kde asi jsou seznamy lidí, vystěhovaných v r. 1952 do pohraničí ? Nomenklatura si takto přišla k tisícům vybavených bytů a vil, v nichž mnozí bez výčitek svědomí bydlí dodnes a dodnes zastávají svá důležitá a lukrativní místa. (...) Protože viníci jsou nám představováni jako zbaveni veškeré odpovědnosti, slouží lidská práva spíše viníkům než obětem.

H. Z.

... Co se týče situace v ČSFR, usiluji si osvojit vaše heslo "Ať je smutno - jen když je trochu veselo".

M. S.

... Četla jsem v Oběžníku o pohřbu bratra Ludvíka Máníčka. Já na něho vzpomínám, vidím ho v duchu na našich setkáních ... (...) Díky za kytici se stuhou, přijměte ode mne malý příspěvek. (...) Škoda, že už nebydlím v Paříži a nemohu se účastnit vašich schůzek ...

M. Ch.

* *

Jako nedoručitelný se nám vrátil Oběžník od těchto adresátů:

M. Galmiche	75018	PARIS	X	J. Řehák	ONT.-CANADA
H. Krch	93500	PANTIN		M. Skaroupka	92120 MONTROUGE
M. Lansoght	75018	PARIS		I. Vacek	75005 PARIS

Na Českou katolickou misií a na Oběžník přispěli

Fiedler Korecká Křížová L. Peška Schiffer M. Zoufalý

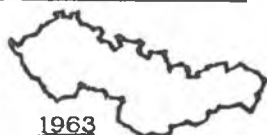
na kytici k poslednímu rozloučení s panem L. Máníčkem

Challier Korecká Peška Stránská A.

Všem dárcům upřímné PÁN BŮH ZAPLATÍ!

Ať je smutno - jen když je trochu veselo

SMUTNÁ LEGRACE I PRO DALŠÍ GENERACE?

2053

*Pomodli se Čechu
k svatému Vojtěchu,
by tě vzaly samostatné
národy do cechu.*

(K. H. Borovský)

Přehlížením požadavků Moravy si vládní koalice připravuje své "severní Irsko", mohou přijít i atentáty. Morava potřebuje mezinárodněprávní subjektivitu v oblasti hospodářské, aby mohla navazovat styky s okolními zeměmi.

Jiří Bily, poslanec českého parlamentu za Moravskou národní stranu.

Národ se neurčuje podle jazyka, je to "společenství stejně smýšlejících", jsou to lidé stejné kultury. Podle Všeobecné deklarace lidských práv má každý národ právo na sebeurčení, tedy i národ moravský. Moravané nesetrvají v takovém svazku s Čechy, který je pro ně nevýhodný.

Ivan Dřímál, předseda Moravské národní strany.

- Kostelecká Lhota -

(*Od našeho zvláštního moravsko-českého zpravodaje*)

Přípravy k dalšímu vyhlašování samostatnosti různými národními stranami v bývalé ČSFR nezadržitelně postupují. Historická chvíle je vhodná, a tak téměř v každém kraji se píše ústava, zvony kostelů jsou vyčiděné a vatry na oslavu samostatnosti připravené k zapálení - všechno však zatím blokuji rozpory s ustanovením hlavních měst (event. vesnic) jednotlivých republik. Snad nejdále s tím jsou ve Valašské republice, kde se má stát hlavním městem obec *Branky na Mor.* a to pro svoji výhodnou polohu: na jedné straně má výborné spojení s Rajnochovicemi, na druhé straně s Poličnou. V Hanácké republice to má být zámek *Čechy na Hané*, ale není jisté, zda tento návrh projde. I když kulturní význam tohoto místa je nemalý (v letech 1846 a 1850 zde maloval Hanák Josef Mánes), samo jméno mnohé Hanáky od této volby odpuzuje. V Jihočeské republice se pravděpodobně stane hlavním městem *Kardašova Řečice*, ve Východočeské - *Kropáčova Vrutice*. Středočeská republika se zřejmě pochlubí světovou raritou: hlavním dvojměstím *Sedlec-Prčice*. Tato skutečnost snad konečně rozbije a pomůže odstranit nenáviděný a odsouzeníhodný pragocentrismus, který - jak nedávno prohlásil šéf diplomacie Moravsko-Slovácké republiky - upírá ostatním "stejně smýšlejícím" právo na kousek štěstí.

Z mudrosloví jistého národa
středoevropského:

*Dej Pánbůh pokoj s Čechem,
za ním jde čert s měchem.*

OBĚŽNÍK – bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ – 35, rue de Sèvres, 75006 PARIS – tél. 45 44 58 91

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris